

politiske områder, der afgøres ved flertal og ikke ved enstemmighed. Det forholder vi os til.

Så kan vi godt diskutere, hvad vi kalder det, og jeg anerkender Justitsministeriets jurister, der siger, at man formelt set ikke kalder det suverænitetetsafgivelse, når man overgår f.eks. fra enstemmighed til flertal på et politisk område. Men jeg har altså fornemmelsen af, at vi afgiver indflydelse fra dansk side, når vi gør det, og det er det, det her handler om for os. Det afgørende er, hvor beslutningerne tages – om de tages her i landet, eller de tages af et flertal, og at Danmark kan blive nedstemt. Det er jo meget simpelt.

Så der er ikke nogen lande, der principielt ikke må være med. Det drejer sig om under hvilke betingelser.

Så står der i øvrigt i Traktaten, at det er en klub for europæiske lande, og det er jo derfor, man også godt kan diskutere, om Tyrkiet overhovedet kan være medlem ifølge eu's eget traktatgrundlag, men det tager man somme tider lidt løst på.

Så til fru Anne Baastrup: Jeg synes, det er en formålsløs debat at indgå i med fru Anne Baastrup at tale om, hvad Dansk Folkeparti gør om et år eller to. Godt nok har vi da langtidsplanlægning og planlægger vort arbejde, men jeg kan ikke sige noget om, hvordan vores kampagner vil være om et år, og selv om jeg kunne, ville jeg ikke fortælle fru Anne Baastrup om dem.

Jeg kan bare sige, at det er ikke et korrekt billede, fru Anne Baastrup giver af, at vi skulle være modstandere af udvidelsen. Det, vi taler om, er, på hvilke vilkår udvidelsen skal finde sted, og om vi skal have et mere fleksibelt Europa, hvor vi kan samarbejde om færre ting, eller vi skal have et mere integreret, centralistisk, ensrettet Europa. Og er det det, vi skal have for at sige ja til udvidelsen, så ønsker vi det ikke.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg har lagt mærke til, at Dansk Folkeparti har indtaget det synspunkt – jeg håber, at hr. Kristian Thulesen Dahl klart og tydeligt vil demtere det i dag – at Tyrkiet ikke har ret til optagelse i EU.

Det er et synspunkt, som er ødelæggende for enhver form for unionsmodstand, i hvert fald for en anstændig unionsmodstand. Det vil jeg

gerne sige meget klart. Derfor håber jeg, at det synspunkt kan blive dementeret og manet i jorden i dag, for nu har fru Anne Baastrup henvist til en uheldig bemærkning, der faldt i noget materiale, som var påstemplet JuniBevægelsens navn, men det her med Tyrkiet går altså simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg savner stadig væk et svar på, om Dansk Folkeparti vil acceptere, at lande, der demokratisk beslutter, at de ønsker medlemskab, og som i øvrigt opfylder de klare betingelser, der gælder for at blive medlem af EU, rent faktisk kan optages.

Jeg vil også spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvis svaret er ja, betyder det så også, at man skal ændre institutionerne, så det rent faktisk er muligt at udvide foreningen sådan, at alle kan få lov til at være med til at træffe beslutningerne?

Så vil jeg gerne sige, at jeg mangler et svar på det spørgsmål, jeg stillede: Tror hr. Kristian Thulesen Dahl, at alle de andre lande, der nu så gerne vil være med i den her forening, vil nedlægge sig selv som selvstændige nationer? Herunder som det sidste spørgsmål: Bliver det et mere ensrettet Europa, at vi bliver 25-30 lande? Er virkeligheden ikke, at det udvikler sig til et meget mere differentieret Europa med respekt for de enkelte lande?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl har nogle glimrende talegaver, og han forklarede angående suverænitetetsafgivelse, at det godt kan være, at det ikke er suverænitetetsafgivelse, men vi mister i hvert fald indflydelse, og hvis vi ikke mister indflydelse, så mister vi i hvert fald magt. Så det var jo en meget interessant leg med ord.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Kristian Thulesen Dahl i forbindelse med udvidelse og suverænitetetsafgivelse: Hvordan kan det være, at lande som Portugal, Irland og Finland er hundrede og tyve procents europæere og er begejstrede for at være medlemmer af EU, fordi de netop siger: Vi har vundet suverænitet ved at være medlemmer af EU. Vi er altid blevet betragtet som et halehæng til vores store nabolande, som vi har haft meget store historiske problemer med, men efter at vi er blevet medlemmer af EU, har vi vores egen stemme; vi